

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi rikoslain 2 a luvun 9 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Rikoslain 2 a luvun 9 §:ään ehdotetaan muutettavaksi siten, että rikesakko voitaisiin säätää seuraamukseksi vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain mukaisesta vesikulkuneuvorikkomuksesta. Voimassa olevan rikoslain 2 a luvun 9 §:n 2 momentin mukaan rikesakko voidaan määrätä rangaistukseksi tie liikennelain, ajoneuvolain tai vesiliikennelain taikka niiden nojalla annettujen kyseisessä pykälässä määriteltyjen säännösten ja määräysten vähäisestä rikkomisesta. Rikesakkorikkomuksista annetussa asetuksessa on kysei-

sen säännöksen nojalla säädetty rikesakko seuraamukseksi eräistä veneliikenneasetuksen vastaisista rikkomuksista. Veneliikenneasetus on kuitenkin kumottu 1 päivänä lokakuuta 2007 voimaan tulleella lailla vesikulkuneuvorekisteristä. Jotta rikesakon määrääminen olisi jatkossakin mahdollista kyseisten tekojen ja laiminlyöntien seuraamukseksi, rikoslakia olisi muutettava esitetyllä tavalla. Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

PERUSTELUT

1 Nykytila ja ehdotetut muutokset

Laki vesikulkuneuvorekisteristä (976/2006) tuli voimaan 1 päivänä lokakuuta 2007. Lain 26 §:n mukaan se, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö 7 §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuuden tai rikkoo 8 tai 10 §:ssä säädettyä käyttökieltoa, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, vesikulkuneuvorikkomuksesta sakkoon. Lain 7 §:n mukaan rekisteröitävän vesikulkuneuvon omistajan ja rekisteröidyn vesikulkuneuvon uuden omistajan on ennen vesikulkuneuvon käyttöönottoa tehtävä kirjallinen rekisteröinti-ilmoitus rekisterinpitäjälle, jollei kyseisessä laissa toisin säädetä. Vesikulkuneuvon omistajan tai haltijan on ilmoitettava kirjallisesti rekisteriin merkittyihin tietoihin tapahtuneista muutoksista rekisterinpitäjälle kuukauden kuluessa muutoksen tapahtumisesta. Lisäksi vesikulkuneuvon rekisteriin merkityn omistajan on ilmoitettava kirjallisesti rekisterinpitäjälle kuukauden kuluessa tapahtumasta, jos rekisteröity vesikulkuneuvo tuhoutuu, myydään tai muutoin luovutetaan ulkomaille, taikka poistetaan pysyvästi käytöstä. Vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain 8 §:n 1 momentin mukaan rekisteröitävää vesikulkuneuvoa ei saa käyttää vesiliikenteessä ennen kuin se on merkitty rekisteriin, jollei kyseisessä laissa toisin säädetä. Rekisteröitävää vesikulkuneuvoa ei saa lain 10 §:n mukaan käyttää, ellei sitä ole varustettu rekisteritunnuksella.

Vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain 27 §:n mukaan lain 26 §:ssä tarkoitettua rikkomuksesta voidaan jättää syyte nostamatta ja rangaistus tuomitsematta, jos se on olosuhteet huomioon ottaen vähäinen. Jos rikkomus on ilmeisesti vähäinen, Merenkululaitos, poliisi, rajavartiolaitos tai tullilaitos voi muihin toimenpiteisiin ryhtymättä antaa rikkomukseen syyllistyneelle huomautuksen.

Rikoslain (39/1889) 2 a luvun 9 §:n 2 momentin mukaan rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi tieliikennelain (267/1981), ajoneuvolain (1090/2002) tai vesiliikennelain (463/1996) taikka niiden nojalla annettujen

sellaisten säännösten tai määräysten vähäisestä rikkomisesta, jotka koskevat:

- 1) jalankulkijoita;
- 2) moottorittoman ajoneuvon kuljettajaa;
- 3) moottorikäyttöisen tai hinattavan ajoneuvon rakennetta, varusteita, kuntoa, moottorikäyttöistä ajoneuvoa kuljettaessa vaadittavia asiakirjoja, moottorikäyttöisen ajoneuvon häiritsevää ja tarpeetonta ajoa, henkilökuljetusta, kuljettajan tai matkustajan henkilökohtaisen suojavälineen käyttöä, muita kuljettajaa koskevia liikennesääntöjä tai liikenteen ohjauslaitteiden osoitettuja käskyjä, kieltoja tai rajoituksia;
- 4) suurimman sallitun nopeuden ylittämistä moottorikäyttöisellä ajoneuvolla;
- 5) ajoneuvon katsastusta ja rekisteröitäväksi ilmoittamista; taikka
- 6) vesillä liikkujaa koskevia yleisiä velvollisuuksia, vesikulkuneuvon rakennetta, varusteita ja kuntoa, vesiliikenteeseen liittyvien asiakirjojen esittämisvelvollisuutta tai vesiliikennettä koskevia alueellisia kieltoja ja rajoituksia.

Rikesakkorikkomuksista annetun asetuksen (610/1999) 13 d §:n 5 kohdan mukaan moottoriveneen omistajalle voidaan määrätä 35 euron rikesakko veneliikenneasetuksen (152/1969) 7 §:ssä tarkoitetun moottoriveneen asetuksen 7 a §:ssä säädetyn rekisteröimisen laiminlyömisestä ennen käyttöönottoa tai asetuksen 10 §:ssä tarkoitetun rekisteriin tehtävän muutosilmoituksen tekemisen laiminlyömisestä säädettyssä määräajassa. Pykälän 6 kohdan mukaan saman suuruinen rikesakko voidaan määrätä veneen omistajalle rekisteröidyn moottoriveneen jättämisestä varustamatta veneen todistuksen mukaisella tunnuksella veneliikenneasetuksen 11 §:ssä säädetyllä tavalla.

Veneliikenneasetuksen 7 §:n mukaan perämoottorivene, jonka moottorin teho on valmistajan ilmoituksen mukaan enemmän kuin 15 kilowattia, ja sisämoottori- tai sisäperämoottorivene, jonka moottorin teho on enemmän kuin 37 kilowattia, oli rekisteröitävä siten kuin kyseisessä asetuksessa säädetään. 7 a §:n mukaan rekisteröitävän veneen

omistajan oli ennen veneen käyttöönottoa tehtävä veneestä rekisteröinti-ilmoitus sen maistraatin moottorivenerekisteriin, jonka toimialueella hänellä on kotikuntalaisa (201/1994) tarkoitettu kotikunta. Veneen omistajan oli asetuksen 11 §:n mukaan rekisteritodistuksen saatuaan viipymättä varustettava veneensä pykälässä tarkemmin määritellyllä tavalla todistuksen mukaisella tunnuksella, jossa numeron tai numerosarjan edessä on numeroiden kokoinen kirjain.

Veneliikenneasetus oli annettu veneliikennelain (151/1969) 2, 3, 11 ja 12 §:n nojalla. Vesiliikennelain 27 §:n mukaan lailla kumottiin 28 päivänä helmikuuta 1969 annettu veneliikennelaki siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Veneliikennelain 2 § sekä veneliikennelain nojalla annetut asetukset – veneliikenneasetus ja asetus alukselle annettavista pysähdysmerkeistä (46/1976) - jäivät kuitenkin toistaiseksi voimaan. Vesiliikennelain 27 §:n mukaan rangaistus näiden asetusten säännösten ja niiden nojalla annettujen määräysten rikkomisesta tuomittiin kyseisen lain mukaan. Vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain 30 §:n mukaan lailla kumottiin 28 päivänä helmikuuta 1969 annettu veneliikennelain 2 § sekä samana päivänä annettu veneliikenneasetus siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain valmistelun yhteydessä hallituksen esityksessä Eduskunnalle laiksi vesikulkuneuvorekisteristä (HE 39/2006 vp) ei ole mainittu sitä, että osa lain 26 §:ssä rangaistavaksi säädettyistä teoista ja laiminlyönneistä oli rikesakolla rangaistavia jo ennen kyseisen pykälän säätämistä. Lakia valmisteltaessa on siten jäänyt huomioimatta tarve muuttaa sekä rikoslain 2 a luvun 9 §:ää että rikesakkorikkomuksista annetun asetuksen 13 d §:ää, jotta rikesakon määrääminen olisi mahdollista vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain 26 §:n mukaisista rikkomuksista.

Vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain 26 §:ssä rangaistavaksi säädetty kyseisen lain 7 §:n 1 momentissa edellytetyn rekisteri-ilmoituksen tekemisen laiminlyöminen ennen vesikulkuneuvon käyttöönottoa ja saman pykälän 2 ja 3 momentissa edellytetyn muutosilmoituksen tekemisen laiminlyöminen määräjassa vastaavat rikesakkorikkomuksista

annetun asetuksen 13 d §:n 5 kohdassa säädettyjä rikkomuksia, joista on määrätty 35 euron rikesakko. Sen sijaan vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain 26 §:ssä rangaistavaksi säädetty kyseisen lain 8 §:n mukaisen käyttökiellon rikkomisen ei ollut rangaistavaa ennen vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain voimaantuloa. Vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain 10 §:n 2 momentin mukaan omistajan on viipymättä varustettava vesikulkuneuvo rekisteritodistuksen mukaisella rekisteritunnuksella. Rekisteröitävää vesikulkuneuvoa ei saa kyseisen momentin mukaan käyttää, ellei sitä ole varustettu rekisteritunnuksella. Kyseisessä momentissa asetetun käyttökiellon rikkomisen on rangaistava vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain 26 §:n mukaisena vesikulkuneuvorikkomuksena. Rikesakkorikkomuksista annetun asetuksen 13 d §:n 6 kohdan mukaan veneen omistajaa on aikaisemmin rankaistu 35 euron rikesakolla rekisteröidyn moottoriveneen jättämisestä varustamatta veneen todistuksen mukaisella tunnuksella veneliikenneasetuksen 11 §:ssä säädettyllä tavalla.

Vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain 8 ja 10 §:n mukaisten käyttökieltojen rikkomisen on säädetty rangaistavaksi vasta vesikulkuneuvorekisteristä annetussa laissa, eikä näistä rikkomuksista luonnollisestikaan ole ollut mahdollista määrätä rikesakkoa. Rangaistusvastuun painopisteen siirtymistä vesikulkuneuvon omistajalta sen käyttäjälle on pidettävä vähäisenä muutoksena, sillä varsin usein venettä käyttää nimenomaan sen omistaja. Kyseiset käyttökiellot rinnastuvat siten moitittavuudeltaan niihin vesikulkuneuvorikkomuksena rangaistaviin rikkomuksiin, jotka ovat olleet aikaisemmin rikesakolla rangaistavia. Käyttökiellon rikkomisia ja muita vesikulkuneuvorikkomuksen tekotapoja on pidettävä siten sellaisina lievinä rikkomuksina, joiden yhteydessä päiväsakko saatetaan muodostua varsin suureksi ja huomautus olisi puolestaan teon moitittavuuteen nähden liian lievä seuraamus. Kaikki vesikulkuneuvorikkomuksen tunnusmerkistön täyttävät rikkomukset ovat siten perusteltua säätää rikesakolla eikä päiväsakolla rangaistaviksi rikkomuksiksi. Rikesakon määräksi säädettäisiin rikesakkorikkomuksista annetun asetuksen muuttamisen yhteydessä vesikulku-

neuvorikkomuksen kaikkien tekotapojen osalta 35 euroa, joten rikesakon määrä ei muuttuisi.

Perustuslakivaliokunta ja lakivaliokunta ovat aikaisemmin kiinnittäneet useasti huomiota lakiehdotusten sisältämiin väliin ja avoimiin ja siten rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen kannalta ongelmallisiin blankorangaistussäännöksiin (esim. PeVL 20/2002 vp, PeVL 31/2002 vp, LaVL 18/2002 vp ja LaVM 28/2002 vp). Perustuslakivaliokunnan mukaan rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen kanssa on paremmin sopusoinnussa se, että laista käy suoraan ilmi mahdollisuus määrätä rikesakko rangaistukseksi siinä tarkoitetuista rikkomuksista kuin että rikesakko säädetään konkreettisesti rangaistukseksi vasta asetuksella (PeVL 31/2002 vp). Perusoikeusuudistuksen yhteydessä perustusvaliokunta kirjasi blankorangaistussäännösten vaatimukset. Tavoitteena tulee olla, että blankorangaistussäännösten edellyttämät valtuutusketjut ovat täsmällisiä, rangaistavuuden edellytykset ilmaisevat aineelliset säännökset ovat kirjoitetut rikossäännöksiltä vaaditulla tarkkuudella ja nämä säännökset käsittävästä normistosta käy ilmi myös niiden rikkomisen rangaistavuus sekä kriminalisoinnin sisältävässä säännöksessä on jonkinlainen asiallinen luonnehdinta kriminalisoitavaksi tarkoitettusta teosta (PeVM 25/1994 vp). Esimerkiksi kumotun veneliikenneasetuksen vastaisten rikkomusten rangaistavuutta voidaan pitää perustusvaliokunnan esittämän valossa erityisen ongelmallisenä. Veneliikenneasetuksessa, jonka 7, 7 a ja 11 § olivat perustuslakivaliokunnan tarkoittamia rangaistavuuden edellytykset ilmaisevia aineellisia säännöksiä, ei ollut minkäänlaista luonnehdintaa kyseisten aineellisten säännösten rikkomisen rangaistavuudesta. Rangaistavuus ilmeni siten vain rikoslain 2 a luvun 9 §:n nojalla säädetyn rikesakkorikkomuksista annetun asetuksen 13 d §:stä.

Eduskunta on edellyttänyt, että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin rikesakkosäännösten uudistamiseksi (EV 261/2002 vp). Oikeusministeriössä on vireillä rikesakko- ja rangaistusmääräysmenettelyn kokonaisuudistusta koskeva hanke. Oikeusministeriön asettaman työryhmän 4 päivänä huhtikuuta 2007 antamassa mietinnössä ehdotetaan muun ohella,

että rikesakkorikkomuksista säädettäisiin niitä koskevassa laissa. Näistä rikkomuksista voitaisiin määrätä rangaistukseksi ainoastaan rikesakko. Samalla rikesakkorikkomuksina rangaistavien tekojen kuvausta tarkennettaisiin laillisuusperiaatteen edellyttämällä tavalla. Kokonaisuudistusta koskeva hallituksen esitys on tarkoitus antaa aikaisintaan vuoden 2008 lopussa.

Mahdollisuudesta määrätä rikesakko vesikulkuneuvorekisterilain 26 §:n vesikulkuneuvorikkomuksen seuraamukseksi on kuitenkin säädettävä jo ennen mahdollisen rikesakkorikkomuksia koskevan lain säätämistä. Rikesakkojen määrääminen vesikulkuneuvorikkomuksen seuraamukseksi tulisi olla mahdollista jo vuoden 2008 veneilykauden aikana. Tämä edellyttää sekä rikoslain 2 a luvun 9 §:n valtuutussäännöksen että rikesakkorikkomuksista annetun asetuksen 13 d §:n muuttamista. Rikesakkorikkomuksista annettua asetusta on tarkoitus muuttaa mahdollisimman nopeasti, jos ehdotettu rikoslain 2 a luvun 9 §:n valtuutussäännöksen muutos hyväksytään. Rikesakon soveltamisalaan ehdotettavista vähäisistä muutoksista huolimatta esityksen tarkoituksena ei ole rikesakon soveltamisalan laajentaminen vaan aikaisemman soveltamiskäytännön säilyttäminen.

Rikoslain 2 a luvun 9 §:n 6 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännöksen mukaan rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi myös vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain 26 §:ssä säädetystä vesikulkuneuvorikkomuksesta. Nykyinen 6 momentti ehdotetaan siirrettäväksi 7 momentiksi pykälän loppuun. Kyseistä momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että sen mukaan edellä 2—6 momentissa mainituista rikkomuksista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Vastaavasti 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitataan 2—7 momentteihin.

2 Esityksen vaikutukset

Suurimmasta osasta vesikulkuneuvorikkomuksen tunnusmerkistössä määritellyistä rikkomuksista on aikaisemminkin määrätty seuraamukseksi rikesakko. Esityksellä ei ole siten vaikutuksia viranomaisten tehtäviin ja menettelytapoihin. Esityksellä ei ole myös-

kään viranomaistoimintaan liittyviä taloudellisia vaikutuksia, eikä siitä aiheudu tarvetta viranomaisten voimavarojen tai henkilöstömäärän lisäämiseen.

3 Asian valmistelu

Asia on valmisteltu virkatyönä oikeusministeriössä.

4 Voimaantulo

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

5 Säättämisjärjestys

Esitykseen sisältyvät vähäiset tarkistukset voidaan hyväksyä tavallisen lain säättämisjärjestyksessä. Perustuslakivaliokunnan ja lakivaliokunnan kannanottoja rikesakkomenettelyä koskevan lainsäädännön uudistamistarpeisiin on käsitelty jaksossa 1.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnalle hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

Laki

rikoslain 2 a luvun 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 2 a luvun 9 §, sellaisena
 kuin se on laissa 531/2007, seuraavasti:

9 §

Rikesakkorikkomukset

Rikesakko voidaan 2—7 momentin mukaisesti säätää seuraamukseksi virallisen syytteen alaisesta rikkomuksesta, josta säädetty ankarin rangaistus on sakkoa tai enintään kuusi kuukautta vankeutta.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi tieliikennelain (267/1981), ajoneuvolain (1090/2002) tai vesiliikennelain (463/1996) taikka niiden nojalla annettujen sellaisten säännösten tai määräysten vähäisestä rikkomisesta, jotka koskevat:

- 1) jalankulkijoita;
- 2) moottorittoman ajoneuvon kuljettajaa;
- 3) moottorikäyttöisen tai hinattavan ajoneuvon rakennetta, varusteita, kuntoa, moottorikäyttöistä ajoneuvoa kuljettaessa vaadittavia asiakirjoja, moottorikäyttöisen ajoneuvon häiritsevää ja tarpeetonta ajoa, henkilökuljetusta, kuljettajan tai matkustajan henkilökohtaisen suojavälineen käyttöä, muita kuljettajaa koskevia liikennesääntöjä tai lii-

kenteen ohjauslaittein osoitettuja käskyjä, kieltoja tai rajoituksia;

4) suurimman sallitun nopeuden ylittämistä moottorikäyttöisellä ajoneuvolla;

5) ajoneuvon katsastusta ja rekisteröitäväksi ilmoittamista; taikka

6) vesillä liikkujaa koskevia yleisiä velvollisuuksia, vesikulkuneuvon rakennetta, varusteita ja kuntoa, vesiliikenteeseen liittyvien asiakirjojen esittämisvelvollisuutta tai vesiliikennettä koskevia alueellisia kieltoja ja rajoituksia.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi myös jätelaissa (1072/1993) säädetyn roskaamiskiellon vähäisestä rikkomisesta sekä kalastuslaissa (286/1982) säädetyn kalastuksenhoito- tai viehekalastusmaksun suorittamisen laiminlyönnistä taikka kyseisen maksun suorittamista osoittavan tositteen määräjassa esittämisen laiminlyönnistä.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi myös järjestyslaissa (612/2003) säädetystä järjestyksirikkomuksesta.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi myös vähäisestä 41 luvun 6 §:ssä säädetystä

toisen vahingoittamiseen soveltuvan esineen tai aineen hallussapidosta ja vähäisestä 41 luvun 7 §:ssä tarkoitettua toisen vahingoittamiseen soveltuvan esineen luovuttamisesta alaikäiselle.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi myös vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain (976/2006) 26 §:ssä säädetystä vesikulkuneuvorikkomuksesta.

Edellä 2—6 momentissa mainituista rikkomuksista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 20 .

Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Tuija Brax*

Laki**rikoslain 2 a luvun 9 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 2 a luvun 9 §, sellaisena
kuin se on laissa 531/2007, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

9 §

9 §

*Rikesakkorikkomukset**Rikesakkorikkomukset*

Rikesakko voidaan 2—6 momentin mukaisesti säätää seuraamukseksi virallisen syytteen alaisesta rikkomuksesta, josta säädetty ankarin rangaistus on sakkoa tai enintään kuusi kuukautta vankeutta.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi tieliikennelain (267/1981), ajoneuvolain (1090/2002) tai vesiliikennelain (463/1996) taikka niiden nojalla annettujen sellaisten säännösten tai määräysten vähäisestä rikkomisesta, jotka koskevat:

- 1) jalankulkijoita;
- 2) moottorittoman ajoneuvon kuljettajaa;
- 3) moottorikäyttöisen tai hinattavan ajoneuvon rakennetta, varusteita, kuntoa, moottorikäyttöistä ajoneuvoa kuljettaessa vaadittavia asiakirjoja, moottorikäyttöisen ajoneuvon häiritsevää ja tarpeetonta ajoa, henkilökuljetusta, kuljettajan tai matkustajan henkilökohtaisen suojavälineen käyttöä, muita kuljettajaa koskevia liikennesääntöjä tai liikenteen ohjauslaittein osoitettuja käskyjä, kieltoja tai rajoituksia;
- 4) suurimman sallitun nopeuden ylittämistä moottorikäyttöisellä ajoneuvolla;
- 5) ajoneuvon katsastusta ja rekisteröitäväksi ilmoittamista; taikka
- 6) vesillä liikkujaa koskevia yleisiä velvollisuuksia, vesikulkuneuvon rakennetta, varusteita ja kuntoa, vesiliikenteeseen liittyvien asiakirjojen esittämisvelvollisuutta tai vesiliikennettä koskevia alueellisia kieltoja ja rajoituksia.

Rikesakko voidaan 2—7 momentin mukaisesti säätää seuraamukseksi virallisen syytteen alaisesta rikkomuksesta, josta säädetty ankarin rangaistus on sakkoa tai enintään kuusi kuukautta vankeutta.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi tieliikennelain (267/1981), ajoneuvolain (1090/2002) tai vesiliikennelain (463/1996) taikka niiden nojalla annettujen sellaisten säännösten tai määräysten vähäisestä rikkomisesta, jotka koskevat:

- 1) jalankulkijoita;
- 2) moottorittoman ajoneuvon kuljettajaa;
- 3) moottorikäyttöisen tai hinattavan ajoneuvon rakennetta, varusteita, kuntoa, moottorikäyttöistä ajoneuvoa kuljettaessa vaadittavia asiakirjoja, moottorikäyttöisen ajoneuvon häiritsevää ja tarpeetonta ajoa, henkilökuljetusta, kuljettajan tai matkustajan henkilökohtaisen suojavälineen käyttöä, muita kuljettajaa koskevia liikennesääntöjä tai liikenteen ohjauslaittein osoitettuja käskyjä, kieltoja tai rajoituksia;
- 4) suurimman sallitun nopeuden ylittämistä moottorikäyttöisellä ajoneuvolla;
- 5) ajoneuvon katsastusta ja rekisteröitäväksi ilmoittamista; taikka
- 6) vesillä liikkujaa koskevia yleisiä velvollisuuksia, vesikulkuneuvon rakennetta, varusteita ja kuntoa, vesiliikenteeseen liittyvien asiakirjojen esittämisvelvollisuutta tai vesiliikennettä koskevia alueellisia kieltoja ja rajoituksia.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi myös jätelaissa (1072/1993) säädetyn roskaamiskiellon vähäisestä rikkomisesta sekä kalastuslaissa (286/1982) säädetyn kalastuksenhoito- tai viehekalastusmaksun suorittamisen laiminlyönnistä taikka kyseisen maksun suorittamista osoittavan tosittteen määräajassa esittämisen laiminlyönnistä.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi myös järjestyslaissa (612/2003) säädetystä järjestysrikkomuksesta.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi myös vähäisestä 41 luvun 6 §:ssä säädetystä toisen vahingoittamiseen soveltuvan esineen tai aineen hallussapidosta ja vähäisestä 41 luvun 7 §:ssä tarkoitettusta toisen vahingoittamiseen soveltuvan esineen luovuttamisesta alaikäiselle.

Edellä 2—5 momentissa mainituista rikkomuksista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi myös jätelaissa (1072/1993) säädetyn roskaamiskiellon vähäisestä rikkomisesta sekä kalastuslaissa (286/1982) säädetyn kalastuksenhoito- tai viehekalastusmaksun suorittamisen laiminlyönnistä taikka kyseisen maksun suorittamista osoittavan tosittteen määräajassa esittämisen laiminlyönnistä.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi myös järjestyslaissa (612/2003) säädetystä järjestysrikkomuksesta.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi myös vähäisestä 41 luvun 6 §:ssä säädetystä toisen vahingoittamiseen soveltuvan esineen tai aineen hallussapidosta ja vähäisestä 41 luvun 7 §:ssä tarkoitettusta toisen vahingoittamiseen soveltuvan esineen luovuttamisesta alaikäiselle.

Rikesakko voidaan säätää seuraamukseksi myös vesikulkuneuvorekisteristä annetun lain (976/2006) 26 §:ssä säädetystä vesikulku-neuvorikkomuksesta.

Edellä 2—6 momentissa mainituista rikkomuksista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan
kuuta 20 .

päivänä